

at Regjeringen kunde omgaa med denne Tanke at give en fuldigere provisorisk Finantsloov i Aar. Endydermere forelaa der jo her forleden et Forslag til en midlertidig Finantsloov, som det forekommer mig, man her skjænkede en altsor stor Opmaerkksomhed, det tyder paa noget Sigtende. Jeg er for mit Vedkommende imidlertid overbevist om, at at selv om Regjeringen prøvede paa at gaa den Vej, vilde den ikke kunne føre Sagen igjennem, thi der er siden 1877 indtraadt den Forandring, at der hos Folket er indtraadt en klar Bevissthed om, at hvis man akcepterer Theorien om provisoriske Finantslove, saa er hele Folkets Stattebevillingsret dermed brudt og den sidste Rest af Frederik den Syendes Grundlov dermed tabt. Er først Stattebevillingsretten berøvet os, saa ere vi her i Grunden ikke stort Andet end raadgivende Provindstilstaender, med andre Ord ført tilbage til Tilstanden før 1849. Det er i den Grad gaaet op for Folket, saa jeg ikke tror, Ministeriet vil have det borgerlige Mod at gaa imod denne Stemning. Men ogsaa fra en anden Side venter jeg mig Modstand mod provisoriske Finantslove, jeg venter det fra den ophøiede Side, hvor der er aflagt Ed paa ubrødelig at holde Danmarks Riges Grundlov. Jeg tror ikke, at det meget ærede Ministerium hverken nedad eller opad vil have Held med at kunne gjenneføre det, at skaffe provisoriske Finantslove Hævd som en supplerende Del af vor Forfatning.

Formanden (Berg): Det ærede Medlems Foredrag giver mig Anledning til at bringe i Erindring, at det er et bestemt Afsnit, der er til Forhandling, og ikke Lovforslaget i dets Helhed og Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse.

Monrad: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler i, at det er en Ubetydelighed, som forlanges, naar der forlanges Ansættelsen af en Handelsdirektør. Jeg kan heller ikke finde, at den høitærede Indenrigsminister har Ret, naar han med særlig Kraft betone, at dette Forlangende var stillet af Sagkyndige og derfor maatte tages til Følge. Forlangendet gaar nemlig meget vidt, det griber ind i Ministeriets Organisation, og dette Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Ministeriets rette Organisation, kan ikke afgjøres af de Handelskyndige alene. Der er mange Hensyn, som maa tages ved Spørgsmaalet om, hvorledes et Ministeriums Organisation bedst indrettes; dertil fordres Oversigt ikke alene over Handelsforholdene, men i det Hele taget over alle de Sager,

som ere henlagte under Ministeriet. Det vilde jo ogsaa være Begyndelsen til, at lignende Forordninger vilde blive stillede af andre Interesser, som have lige saa stor Betydning. Det forekommer mig, at naar man har et Direktorat for Handelen, burde man ogsaa have en Direktør for Agerbruget, saa burde man ogsaa have et Direktorat for Haandværk og Fabriker, og man burde endelig ogsaa have et Direktorat for Fiskeriet o. s. fr. Der vilde ingen Ende blive paa det, hvis hver særlig Interesse i Staten saaledes vilde fordre sig repræsenteret ved en Direktør. Jeg finder derfor, at det er meget vigtigt, at man ikke gaar ind paa dette Forlangende. Der er jo aldeles Intet til Hinder for, at de Handlende selv oprette et Handelsdirektorat. Det kan de jo meget godt gøre, naar det blot ikke trænger ind i Ministeriets Organisation. Der kan vel heller ikke være Tvivl om, at Handelsstanden vil være i Stand til at bære de dermed forbundne Udgifter. Skulde den ikke være i Stand dertil, nu, saa vil det være et andet Spørgsmaal, om man vilde bevilge en Understøttelse til et saadant Handelsdirektorat, der kommer til at staa i nogenlunde samme Forhold til Staten som Landhusholdningsseksstabet eller andre lignende Indretninger. — Derimod kan jeg ikke nægte, at der er en Masse af de stillede Vædringsforslag, som jeg i og for sig kunde ønske maatte blive vedtagne, men jeg skal ikke trætte Dem med at opregne dem, men kun dvæle ved et enkelt af dem, nemlig Forslaget om Embedsboligen for Amtmanden i Ribe. Jeg taler den høitagtede Minister for Oplysningen om, at Bygningsinspektøren har Tilsyn med saadanne Bygningers Opførelse. Da jeg tidligere har haft den Ære at beklæde den samme Post, som han nu beklæder, var det mig ikke noget aldeles Nyt, hvad den meget ærede Minister der underrettede mig om. Det forekommer mig imidlertid, at Nægtelsen baade er usøkonomisk og ubillig; usøkonomisk, fordi naar en gammel Bygning trænger til Reparation, bør man, dersom man vil behandle Spørgsmaalet økonomisk, foretage denne Reparation i Tide. Det forekommer mig heller ikke billigt, at man saaledes gjemmer paa Uvillien over den Overstridelse, der indtraf ved Opførelsen af Amtmandsboligen paa Færøerne, i den Grad, at det nu skal gaa ud over den gamle, stikkelige Amtmandsbolig i Ribe. Jeg er som sagt overbevist om, at det ogsaa er daarlig Økonomi, men jeg veed jo, at mine Ord i den Henseende ikke have nogen Betydning, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. — Vi have nu det Syn — jeg skal fatte mig gan-